RADY PRAKTYCZNE

TREŚĆ NUMERU: Wydzieranki — *Marja Brzóskówna.* III lekcja szycia — *F. Ilkowska.* Ubranka dziecięce. Cukierki moich wnucząt — *Zofja.* O dekatyzowaniu.

Paltocik wiosenny dla starszej dziewczynki z tweed'u.
Paltocik z flory przybrany haftem.
Kostjum angielski z lekkiej wełenki
Paltocik dla najmłodszych na ciepłej podszewce.

Wydzieranki

Badacze twórczości dziecięcej twierdzą, że impulsy twórcze dziecka przejawiają się najbardziej przy pomocy tego, co samo tworzy. Wskazuje nam to i własne nasze doświadczenie. Dość spojrzeć na rozpromienioną twarzyczkę małego wykonawcy i usłyszeć jego radosny głosik: „to ja sam zrobiłem, to moja robota‘.

Chcąc ułatwić matkom prowadzenie najprostszych robótek z dziećmi, podam szereg wskazówek praktycznych. Zacznę od najłatwiejszych, to jest od wydzieranek i wycinanek. Do pierwszych dajemy dziecku 10-cio cm. kwadracik jasnej kolorowej bibułki, i zachęcamy, żeby samo złożyło kwadracik na połowę. Teraz palcami dziecko jak chce wydziera brzeg złożony w różne dziurki, małe i większe, okrągłe i podłużne. Gdy to uskuteczni, znów złoży bibułkę na połowę, wydziera brzeg złożony i środek małego kwadracika, który dowolnie w tym celu zagina. Będzie to serwetka dla lalki, zakończona drobnemi ząbkami.

Oczywiście ta pierwsza robota nie będzie jeszcze zbyt ozdobna, gdyż na to trzeba większej wprawy. Żeby robotę urozmaicić, można zmieniać kolor bibułki, oraz zamiast kwadratu stosować prostokąty. Robótka ta da dziecku wiele przyjemności i zadowolenia z własnej pracy.

Wartość pedagogiczna tej robótki polega na tem, że dziecko wykona ją tylko własnemi siłami, że może ją zmieniać według własnego gustu. Z tego poczucia samodzielności, płynie radość w pracy.

Marja Brzóskówna

Fig. I

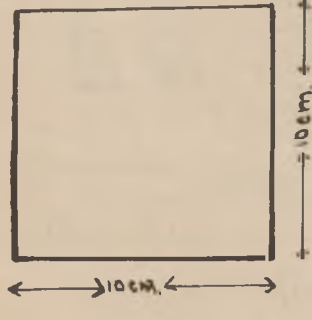

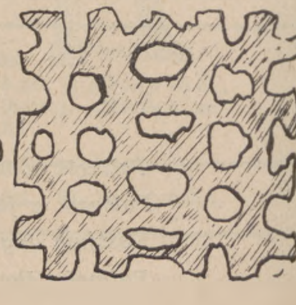
Fig. II

Fig. III

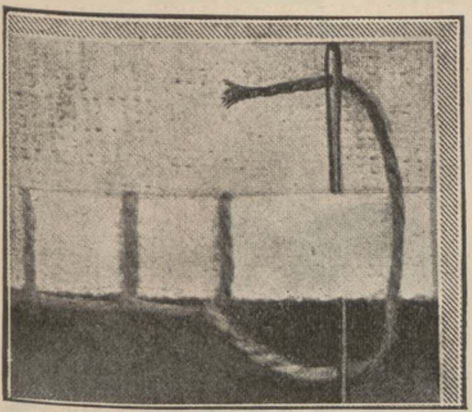

Fig. IV

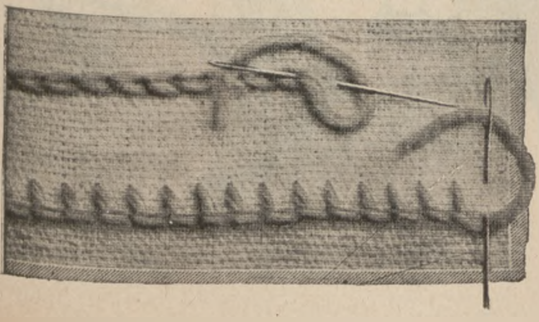
Lekcja szycia

(dzierganie, ścieg łańcuszkowy, pocztowy i przed igłą).

Gdy nasza mała uczenica opanuje już zupełnie „sztukę“ wyszywania na kanwie, możemy przejść do nauki dalszych ściegów.

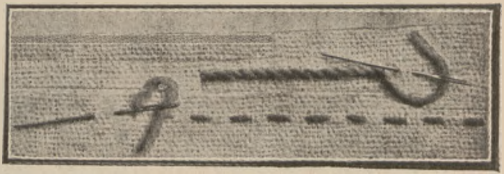
Najłatwiejsze będzie dzierganie. W tym celu bierzemy kawałek kanwy, zakładamy obrąbek i uczymy dziecko robić ściegi w ten sposób, aby założenie obrąbka stanowiło linję, gdzie należy przejmować materjał — (klisza I). Gdy uczeniczka nasza umie już dziergać na kanwie grubą tępą igłą, przechodzimy do tej samej roboty tylko na zwykłym już materjale zwykłą igłą. — (II klisza).

Następnie radziłabym uczyć ściegu przed igłą, dalej łańcuszka, i ściegu pocztowego. — (III klisza).

Zasadniczo, gdy zaczynamy naukę jakiegoś nowego ściegu, zawsze najlepiej pokazywać go na kanwie, używając grubej igły. Dopiero w miarę postępów uczeniczki przechodzić należy do roboty na innym materjale.

Ważnym momentem w nauce szycia jest podtrzymanie w dziecku zainteresowania wykonywaną robotą; — należy więc nadać jej pewną celowość. — Niech dziecko dzierga miękką flanelkę z przekonaniem, że

będzie z tego kołderka dla lalek, niech „wyhaftuje“ ściegiem łańcuszkowym, lub pocztowym serwetkę czy też chusteczkę. — Oczywiście będą to rzeczy wykonane jeszcze bardzo nieudolnie, ale powstrzymamy się od krytyki, niech dziecko cieszy się z tego, że umie już coś uszyć, — z czasem dojdzie do coraz większej wprawy.

W następnej pogawędce pomówimy o szyciu, w właściwem tego słowa znaczeniu i o bieliźnie i sukienkach dla lalek.

F. Ilkowska.

1. Spodenki z flory lub lekkiej wełny, bluzeczka z surowego płótna, krawacik z barwnej wstążki.

2. Spodenki z ciemnego płótna, bluzeczka z jasnego kreponu.

3. Ubranko z surowego płótna lub rypsu, kołnierzyk i mankiety odmiennego koloru, pasek lakierowany.

4. Sukienka z barwnej markizety, przybrana wypustką.

1 *2* *3* *4*

5. Sukienka dla starszej dziewczynki z woalu, pliski z gładkiego surowego jedwabiu, paseczek z wstążki.

6. Sukienka z surowego płótna, rypsu lub woalu, paseczek kolorowy.

7. Sukienka z zwykłego płócienka w paski, przybrana gładkiem płótnem.

5 *6* *7*

Cukierki moich wnucząt

PASTYLKI POMARAŃCZOWE I CYTRYNOWE

Zrobić ulep ze 150 gr. cukru i ¼ szklanki wody, probując czy kropla opuszczona na talerz, nie rozlewa się. Wówczas zdjąć z ognia, rozcierać łyżką i wlewać po trochu kieliszkiem od likieru soku pomarańczowego. Gdy ulep ostygnie i zbieleje, wylewać pastylki na naoliwiony marmur i postępować dalej jak powiedziano wyżej.

IRYSY.

1 szklankę śmietanki słodkiej wlać do rondla aluminiowego, dodać 1 szklankę cukru, postawić na wolnym ogniu i mieszać bez przerwy, aż masa zgęstnieje i będzie koloru kawy z mlekiem. — Wówczas wylać na marmur naoliwiony lub zlekka natarty śmietankowem masłem. Gdy masa trochę przestygnie, ostrym naoliwionym nożem pokroić w kwadraciki 2 — 3 ctm., które gdy zupełnie ostygną, ukarbować odwrotną stroną noża; układać w tekturowych pudełkach przedzielając papierem,— żeby nie zlepiły się, gdyż cukierki te są miękkie.

IRYSY CZEKOLADOWE.

Wziąć 125 gr. cukru i włożyć do rondla niepobielanego, postawić na ogień, gdy rozpuści się, wyciskać po trochu sok z połowy cytryny, dodać łyżeczkę miodu, wlać szklankę kremowej śmietanki i trzymać na wolnym ogniu ciągle mieszając. Gdy masa zgęstnieje i zżółknie dodać 125 gr. czekolady w dobrym gatunku bardzo cienko utartej. — Wymieszać doskonale na ogniu, wylać na półmisek lub marmur. Dalej postępować jak powiedziano wyżej.

MIGDAŁY W CUKRZE.

200 gr. migdałów, orzechów tureckich lub pistacji sparzyć, obrać z łupinek i wytrzeć mocno serwetą. Zrobić gęsty ulep z 200 gr. cukru i ¼ szklanki wody, włożyć migdały i mieszać ciągle. Gdy migdały zaczynają trzeszczeć, zdjąć rondel z ognia i mocno nim potrząsać. Potem wylać na przetak, żeby ściekł ulep, który nie przyległ do migdałów. Ulep zlać do rondla z dodaniem łyżki wody, gdy ulep zgęstnieje włożyć migdały i gotować aż migdały zaczną trzeszczeć. Zdjąć z ognia, mieszać łyżką i wylać na sito. Czynność tę powtórzyć jeszcze ze dwa razy, dodając po odrobinie wody, żeby cukier nie przypalił się. Gdy ulep zrumieni się i pokryje całkowicie migdały wyłożyć je na półmisek, uważając, żeby jeden migdał nie dotykał drugiego. Ostudzić w miejscu bardzo suchem.

KARMELKI KAWOWE.

Cukru 200 gr.
Kawy mocnej 4 łyżeczki.
Śmietanki 4 łyżeczki.
Cytryny 1 łyżeczka do kawy.

Włożyć do rondla cukier, kawę i cytrynę, gotować na wolnym ogniu ciągle mieszając, gdy cukier zlekka zarumieni się wlać śmietankę i gotować w dalszym ciągu, pilnie uważając, żeby nie przegotować, gdyż wówczas cukierki nie będą miały zapachu kawy, lecz cukru palonego. Jeżeli kropla tej masy opuszczona do miseczki z zimną wodą tężeje momentalnie, jest to dowodem, że należy masę wylać do naoliwionego prostokątnego wierzchu od blaszanego pudełka. Gdy przestygnie masa i nie lepnie do palców, wówczas nożem naoliwionym kroimy kwadraciki 2 na 2 ctm. Jeżeli masa zlewa się, t. j. nacięcia noża zacierają się, trzeba kilkakrotnie przeciągać naoliwionym nożem, aż kwadraciki będą dobrze odznaczały się. Gdy karmelki zupełnie ostygną. wyjmuje się je, oddzielając jedne od drugich i wycierając spody serwetką, żeby nie pozostał najmniejszy ślad oliwy.

Zofja.

O dekatyzowaniu

Niewątpliwie niejedna z młodych mamuś po przejrzeniu zeszłorocznych okryć i ubranek wiosennych będzie musiała zabrać się do uszycia sukienki czy też płaszczyka. Przed robotą trzeba koniecznie zdekatyzować materjał i tu nie raz nasuwają się trudności. Na prowincji niema odpowiednich zakładów, w większym mieście dekatyzacja maszynowa jest dość kosztowna. Chcąc zatem przyjść z pomocą naszym czytelnickom podajemy sposób dekatyzowania materjałów w domu.

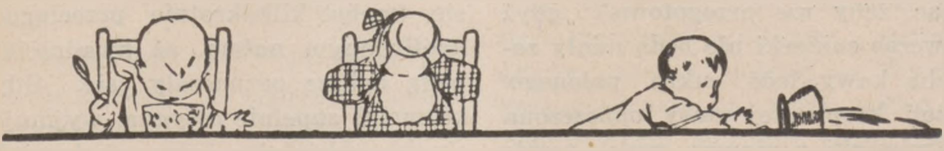
Należy zmoczyć prześcieradło w zimnej wodzie, następnie po wyżęciu rozciągnąć je równo na stole, uważając, aby nie potworzyły się zmarszczki i fałdy. Materjał przeznaczony do dekatyzowania rozkladamy na całą szerokość i prawą stroną kładziemy do prześcieradła, znów uważając bacznie, aby leżał zupełnie równo.

Następnie bierzemy linję drewnianą szerokości materjału (można też połączyć dwie linje jednakowej szerokości) i nawijamy na nią materjał wraz z prześcieradłem.

Tak zwinięty materjał pozosta-

wiamy na 15 — 20 minut, potem rozwijamy i prasujemy po lewej stronie.

Jeszcze raz zaznaczamy, że głównym warunkiem, aby dekatyzacja się udała, jest bardzo staranne rozłożenie i zwinięcie materjału.

Nasza forma

Na tabliczce robót zamieszczamy foremkę sukienki z szarego płótna lub rypsu. Sukienkę przyozdabiamy dziś tak modnym barwnym haftem krzyżykowym, którego deseń również podajemy na tabliczce.

Ceny foremek bibułkowych
dla dzieci do lat 7-miu

(z przesyłką pocztową).

Sukienka	zł. 2.50	Koszulka dla chłopczyka	zł. 1.50
Ubranko	„ 2.50	„ „ dziewczynki	„ 1.25
Paltocik	„ 3.00	„ „ niemowlęcia	„ 1.00
Spodeńki	„ 1.25	Majteczki w II półroczu	„ 1.00
Bluzeczka	„ 1.25	„ zwykłe	„ 1.25
Fartuszek	„ 1.00	Kombinezka	„ 1.25

Formy wysyłamy tylko po wpłaceniu należności do P. K. O. konto 14.555 lub w znaczkach pocztowych.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.

Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.

Drukarnia „Kobiety Współczesnej", Marszałkowska 148.